

אלו הן הנחנקיין פרק עשרי סנהדרין ResnickBooks.org ©Mezuzah Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נור מזוּה

פט.

קשר העלוון דאודריהה. פ"ז קונוּ, לפוגהו סימן צפ' המכלה
(מנחות ۹۷ נס. טס) ולייטה הילן דמתקין רטס^۲ צבע
מיינה כסלולין דהוילם: **וילא** בבית דין שביבנה. פירש
קוניגליך אה נטהלו צב' דין בדעתם סגנית ותומכו הלא ומלול
לעינוי וחקה ימיס עד שגלהם סנדלי
גדולס ומינס לדסוף קוֹף כטמונתין
עד לרנגן סיילן ממייתן סה' כיוון
הגלהם סנדליין להן דין דיני נפקות
כלתמר נפליק סי' זודקין (עליל
לט' מ), וכי תיימן לדרגן חוליס
צ"ה הקדול ויוזצין צלכתם סגיות
ף' נטחן שגנו וו' דין חוטמו
יומן צנ' סנדליין לא' נלען
מדל דטלס כן מצחמת לא' נלען
יומן צנ' כלמי ליטא סנדליין ואפליק
סי' זודקין (טס) ה' מצמע סכ'
ועוד מל' עניין דין למ' כטמאנין חוטמו
שי' צנ' עניין דין למ' כטמאנין חוטמו
המג גמל דינו כטמאנין בפלק מהל
דיין מטענות (עליל דט'). פירש
לטמלווטו לדיינ' בזבזם וליקטלווטו
וכי' ומפני הלא מענה למ' דין
עת' ב' מ' י' סס' פ' צ' פ' צ' פ' צ'
עו' ב' מ' י' סס' פ' צ' פ' צ'
עו' ל' מ' י' סס' פ' צ'
לטמלווטו ליטא דין ד:
עו' מ' מ' פ' מ' פ' מ' פ'
ערום ליטא ה' מ' פ' מ'
צבן סס'

רְבָנָנוּ חֲנַנָּאֵל כִּי וְעַד מֵהִילָּתָן זָקֵן מֶלֶל בְּכָל־
 אָמֵרְיוֹ הַכִּיל דָּמִי אֵין נִמְאָה תְּבִיאֵלָה נִמְלָא לְמִלְאָה יְגַנֵּה
 הַדָּבָר דָּבָר טְבָלָה יְמִינָה לְמִינָה וְזָמָן לְזָמָן
 וְאַתְּיָה בֵּית אַחֲרֵינוּ אַגָּה תְּבִיאֵלָה לְקֹדֶס צְגָלָה סְנָכָלָיִן
 גְּבָרָיו וְלֹא בְּרָהָרָה יְמִינָן קָרְבָּן שְׂגָלָה וְלֹם לְמִלְעָן
 בְּהַרְחִיאָה אָמַרְיוֹ חַיְבָה הַאֲיָה מִיקָּסָה גּוֹלָס כַּיּוֹן לְצַדְעָמָת עַבְדִּילָה
 לְחוֹרְבָּה קָא וְהִנֵּה כְּנָסָה לְמִקְומָן וּלְמִתְּחִילָה
 קְיִימִי וְאֵי מַתְּחָלָה אַנְגָּשָׁלִי גְּדוֹלָה נְמִקְומָן וּלְמִתְּחִילָה
 בְּעַדְיוֹנָה וְעַדְיוֹנָה לְפִישָׁה צְגָלָה
 בְּתִיה דְּלַבְּרָה דְּרוֹיָה שְׁלָא כְּמִיִּיעַרְיוֹן נְבוֹאָתוֹ
 בְּהַלְמָן לֹא תְּפִלָּן יְזָקֵחַ לְזָקֵחַ וְעַתְּדָלָן צָו
 דְּבָרִים אֲרָאוֹרָה אֲנוֹרָה תְּבִיאֵלָה מְעֻשָּׂה הָלָל מְכוֹן נְפָטוֹ
 כָּל־עַד אֲלָא אֲיַגְעָל אֲלָא דָרָעָל שְׁהָרָקָעָל עַדְיוֹנָה עַדְיוֹנָה עַדְיוֹנָה
 וְעַדְיוֹנָה מְעַירָה דְּהָא כְּפָרָה קָוָה וְלֹאִינוֹ וּקְשָׁה :

העם ¹⁴ וכל ישראל כבדים זוממים כתבי הונשראי' ר' מהתנبا' מה שלא כליא עליון עלמא חזו לסתורותא: מותני' נביא השק' מהתנба' מה שמע ומה שלא נאמר לו מיתתו בידי אדם ¹⁵ אבל הוכש את נבאותו והמוותר על דברי נביא יונביא שעבר על דברי עצמו מיתתו בידי העמו ¹⁶ מהתנба' בשם עבותות כוכבים ואומר כך אמרה עבורת כוכבים הטעמא ולטוהר את הטהור ¹⁷ הבא על אשת איש כיוון שנכנסה ¹⁸ לרשות הבעל עליה הרוי זה בחנק זוממי בת כהן ובועלה ¹⁹ שכל המומין ²⁰ מקדרמן ²¹ לאותה עללה: גמ' ²² תנז' רבנן שלשה מיתהן בידי אדם ושלשה מיתהן בידי שמים לא נאמר לו והמתנבה בשם עבותות כוכבים מיתהן בידי אדם הוכש את ונביא שעבר על דברי עצמו מיתהן בידי שמים מיל' אמר רב יהודה לא אשר יידル דבר בשם מה שלא שמע ואשר לא מהתנבה מה שלא נאמר לו ואשר יידル בשם אלהים אחרים וזה וכחיב ומית הנביא הוהו ²³ וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא וחדר על דברי נביא ונביא שעבר על דברי עצמו מיתהן בידי הוכש מה מה שלא שמע: בגון ²⁴ צדקה בן כנענה דכתיב ²⁵ ויעש לו צדקה בן ע' ²⁶ קרי ביה לא ישמע וקרי ביה לא שמע אל דברי וכחיב אנכי אדרש למיעד רוח נבות אטעהיה דכתיב ²⁷ ויאמר ה' מי יפתח את אחאב ועל ועמד לפניו ה' ויאמר אני אפתחו ויאמר תפתחה וגס הוכל צא ועשה כן החיצית ²⁸ מאיר רוח כי יותן רוחו של נבות היורעאלי הוה ליה למידך גנון אחד עולה לכמה נבאים ואני שני נבאים מהתנבא' בסיגנון אחד עובדייה אמר ²⁹ תפלצך השיא אויך זוין לבך והני מודקאמרי כולחו כהודי שמע ³⁰ א' הוה ידע ליה להא דברי יצחק יהושפט הוה התם וקאמר להו דכתיב (עוד לה') אמר ליה הא איכא כל הני אמר ליה כך מוקבלני מבית אבי אים ואני שני נבאים מהתנבא' בסיגנון אחד מהתנבה מה שלא נאמר לו בגון העליון וקאמר ³¹ כה אמר ה' [צבאות] הני שובר את קשת עילם נשא חנינה ק' עזoor את בבל אמר הקב' ³² הני שובר את קשת עילם כסדרם עצמן על אחת וחthon אמר ³³ כה אמר ה' וגנו' שברתי את עול מלך בבל אל' רב פפא לאבוי הא' יותהיב ק' למידרש במאן דאיתמר ליה דמי הוא ניחדו דלא נאמר לו מהתנבה הבעל הוכש את נבאותו בגון יונה בן אמיתי והמוותר על דברי נביא בגון תבריה.

ונכאים ואין כ' ב' כי אם מהנהנים בסיגנון אחד עולה לכמה נכאים והעכידה ורומה עובריה העזיא בדין
ופרפקין יהושפט הוה התם אמר לו רק מוקבל אני מבית אבי אבא שאין שמי נכאים מהנהנים בסיגנון אחד והוינו דוחמי וdon
בן עוזר רושם לעלימה דאמר בה אמר ה' צבאות הני שבר את קשת עלים וגוי נשא קוץ דב רום ה' צבאות הני ישאל על
על מלך בבל. יומייו כח

ונכון הביאו הוא (שלל) [וככל] מיתה האמורה בתרופה סתם חנק הוא. אבל נבנה המכובש נבנאו והמכובש נבנאו עיר דברי הנבנאו ונכון עכבר לדמי צעום מיתחן בעדי שמי. ואיסקנא המכובש היה שלא שעפנ' כונן דיקרא בן כוננה. ועוד עאי דארמיט מודכיב ואמיר אצ'א והחיה רוח שקר בפי כל נבניאו שמעין מינה רוח נבונה אטעריה מדורה ליה לאבדך. באן דאן סיגנון אשר עללה עליה נטעני איזה. בלורן או' באים מנטאנס בעסינון איזה. והוא לולוח להן גענונג דנדל למזר או' בר איזה איזה עלה עליה נטעני איזה. דרכיביג עליה והן זו' רוח ומול ש' רוח נבונה זו כוננה איזה קיחת טיגונג איזה או' עריל להכבה רק השיאו. ורומיה איזר גולענץ השיא איזה דונן לאיך הדרין ליאמא דיקרא בן כוננה לא הוות עי' איזה שאמענין ודי קיחת טיגונג איזה. והחטנבן מה שלאל נאמר לו כונן חנינה רער יושטף האין פְּנֵי נְבָיא' ע"ז ונדרשה מאותו. כלומר אלו כלין אין נבאי' ח': **החטנבן** מה שלאל נאמר לו כונן חנינה רער ברכות תא על מל' כל בלבך וזה הקץ ש' לו רימימה לשאת אותו אבל לוולטו לא. המכובש בשם עיי' בנאי' [הבעל]